

Η εορτή του Τιμίου Σταυρού στα Ιεροσόλυμα

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Τὴν Παρασκευὴν, 14^η/27^η Σεπτεμβρίου 2019, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἑορτὴ τῆς παγκοσμίου Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Κατὰ τὴν ἑορτὴν ταύτην ἡ Ἐκκλησία ποιεῖ μνήμην τοῦ γεγονότος ὅτι μετὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ὑπὸ τῆς Ἀγίας Ἑλένης, τὴν ἡμέραν τῶν Ἐγκαινίων αὐτοῦ τό ἔτος 336, ὁ ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ ἀνευρεθεὶς Τίμιος Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ «ἀνυψώθη», ἵνα τὸν ἴδωσι καὶ μακρόθεν τὰ συνελθόντα πλήθη τῶν πιστῶν

Ἡ ἑορτὴ αὕτη ἐπανηγυρίσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ὡς «Παρρησία» δι' Ἑσπερινοῦ ἀφ' ἑσπέρας καὶ διὰ θείας λειτουργίας τὴν πρωΐαν ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς εἰς τὸν Πανίερον Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως.

Τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς Θείας Λειτουργίας προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος.

Ὁ Ἑσπερινὸς ἐτελέσθη δι' ὑποδοχῆς καὶ προσκυνήσεως εἰς τὴν Ἁγίαν

Ἀποκαθήλωσιν καί τόν Πανάγιον Τάφον, διά κρούσεως τῶν σημάτων, διά θυμιάματος καί δι' Ἀρτοκλασίας εἰς τό Καθολικόν.

Ἡ Θεία Λειτουργία ἐτελέσθη εἰς τό Καθολικόν, ἔνθα μετά τοῦ Μακαριωτάτου συνελειτούργησαν οἱ Ἀρχιερεῖς τοῦ Θρόνου Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιος καί Βόστρων κ. Τιμόθεος καί οἱ Σεβασμιώτατοι Ἀρχιεπίσκοποι Γεράσων κ. Θεοφάνης, Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος, Θαβωρίου κ. Μεθόδιος, Σεβαστείας κ. Θεοδόσιος, Λύδδης κ. Δημήτριος, Πέλλης κ. Φιλούμενος, καί ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ καί Ἀρχιερεῖς παρεπιδημοῦντες τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, τοῦ Πατριαρχείου τῆς Σερβίας καί τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ὁμοίως συνελειτούργησαν Ἀγιοταφῖται Ἱερομόναχοι, ὧν πρῶτος ὁ Γέρων Καμαράσης Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος, ὁ Ἀρχιδιάκονος π. Μᾶρκος καί ἄλλοι 5 διάκονοι καί πλειάς ἱερέων ἐκ τῶν χωρῶν Ἑλλάδος, Κύπρου, Ρουμανίας, Ρωσσίας, Οὐκρανίας καί Σερβίας, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφianoπούλου καί εὐλαβεῖ συμμετοχῇ πανδήμου λαοῦ προσκυνητῶν, παρά τήν ἀπαράδεκτον παρεμπόδισιν τῶν Ἀρμενίων.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ἔλαβε χώραν ἡ λιτανεία πρὸς τόν χώρον τοῦ Σπηλαίου τῆς Εὐρέσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καί ἡ ἐν αὐτῷ Ὑψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ὡς ὀρίζει τό Τυπικόν.

Ἠκολούθησεν ἡ λιτανεία τρίς περίξ τοῦ Ἀγίου Τάφου καί ἡ ἄνοδος πρὸς τό Φρικτόν Γολγοθᾶν, ἔνθα καί πάλιν ἔλαβε χώραν ἡ Ὑψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἀρθέντος ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου ἀπὸ τῆς Ἀγίας Τραπεζῆς τοῦ Γολγοθᾶ καί ἀκολουθῶς ὑψωθέντος καί στραφέντος πρὸς τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος, μετά δεήσεως ἐν ἐκάστη ὑψώσει. Ἐνταῦθα πολλοὶ προσκυνηταὶ προσεκύνησαν τόν Τίμιον Σταυρόν, περιέχοντα τεμάχιον Τιμίου Ξύλου μετά χαρᾶς καί εὐλαβείας πολλῆς καί ἔλαβον πρὸς ἁγιασμόν τὰ ἄνθη βασιλικοῦ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπὶ δίσκου εἶχε τοποθετηθῇ ὁ Τίμιος Σταυρός.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ἡ Πατριαρχική Συνοδεία ἐν κωδωνοκρουσίᾳ καί ἐκδηλώσεσι χαρᾶς καί ἀγαλλιάσεως ἀνῆλθεν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα.

Ἐνταῦθα οἱ προσκυνηταὶ ὑπέβαλον τὰ σέβη αὐτῶν εἰς τόν Μακαριώτατον καί ὑμολογήθησαν ὑπ' Αὐτοῦ, ἀκούσαντες τήν κάτωθι προσφώνησιν Αὐτοῦ ἑλληνιστί:

«Ἐμοί δέ μή γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μή ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου, δι' οὗ ὁ κόσμος ἐμοί ἐσταύρωται, κἀγὼ τῷ κόσμῳ», κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος, (Γαλ. 6,14).

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος κ. Χρῆστε Σοφιανόπουλε,

σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καί ἀδελφοί,

εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἡ Ἁγία ἡμῶν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησία ἐορτάζει σήμερον τήν παγκόσμιον Ὑψωσιν τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἡ ὁποία ἐγένετο ὑπό τοῦ Ἁγίου Μακαρίου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων ἐπί παρουσία τῆς Ἁγίας Ἑλένης τῆς μητρός τοῦ Ἁγίου καί Μεγάλου αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου.

Τό μέγα τοῦτο τῆς σωτηρίας γεγονός ἐωρτάσαμεν σήμερον ἐν τῷ Πανιέρῳ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἔνθα ὁ τόπος τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ, δηλονότι τῆς πήξεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καί τόπος τῆς εὐρέσεως αὐτοῦ ὑπό τῆς μακαρίας καί ἰσαποστόλου Ἑλένης.

Ὁ «μετά τρίτον οὐρανόν ἀρθείς ἐν Παραδείσῳ καί ῥήματα ἀκούσας τά ἄρρητα καί θεία, ἃ οὐκ ἐξόν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι», (Β΄ Κορινθ. 12,4) λέγει: «ἐμοί δέ μή γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μή ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ», (Γαλ. 6,14).

Σχολιάζων τούς Παυλείους λόγους ὁ ἱερός Χρυσόστομος λέγει: «καί τί ἐστι τό καύχημα τοῦ Σταυροῦ; Ὅτι ὁ Χριστός δι' ἐμέ δούλου μορφήν ἀνέλαβε καί ἔπαθεν, ἅπερ ἔπαθε, δι' ἐμέ τόν δοῦλον, τόν ἐχθρόν, τόν ἀγνώμονα ἀλλ' οὕτω μέ ἠγάπησεν ὥς καί ἑαυτόν ἐκδοῦναι».

Μέ ἄλλα λόγια, εἰς τόν Τίμιον Σταυρόν στηρίζονται πᾶσαι αἱ ἐλπίδες μας. Ὁ Σταυρός μᾶς ἐνισχύει καί ἐνθαρρύνει, διότι ὁ Σωτήρ ἡμῶν Χριστός ἀνέλαβε τάς ἀσθενείας ἡμῶν καί διὰ τοῦ σταυρικοῦ Αὐτοῦ αἵματος, ἀνεκαίνισε τήν φθαρεῖσαν ὑπό τῆς ἁμαρτίας ἀνθρωπίνην ἡμῶν φύσιν. Διὰ τοῦ Σταυροῦ ἀνεκαινίσθη ἅπανα ἡ κτίσις καί ἀνεγεννήθη τό γένος τῶν ἀνθρώπων. «Ἔστι γάρ σωτήριον ἡμῖν τοῦτο τό ξύλον [τοῦ Σταυροῦ], ὅπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός.

Ὅντως ὁ Σταυρός, τόν ὁποῖον μετά πάσης παρρησίας ὑψώνει σήμερον ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἀποτελεῖ ὅπλον δυνάμεως καί νίκης, ἀλλά καί σύμβολον δόξης καί ὄργανον καταργήσεως τῆς καυχήσεως τῶν ἀλαζονειῶν, ὥς λέγει ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος: «νῦν δέ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονείαις ὑμῶν· πᾶσα καύχησις τοιαύτη πονηρά ἐστίν», (Ἰακ. 4,16).

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἐγένετο πρότυπον αὐταπαρνήσεως καί ἄκρας ταπεινώσεως ἐν τῷ Σταυρῷ καί διὰ τοῦ Σταυροῦ, διότι «ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δέ σταυροῦ», (Φιλιπ. 2,8). Εἰς τοῦτο ἀκριβῶς μᾶς καλεῖ σήμερον ἡ σεβάσμιος ἐορτὴ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, εἰς τὴν ἀνύψωσιν ἐκ τῶν γηίνων εἰς τὰ πνευματικά καί σωτήρια τῆς ψυχῆς ἡμῶν ἔργα, εἰς τὴν ἀνύψωσιν ἐκ τοῦ φθαρτοῦ εἰς τὰ ἄφθαρτα καί αἰώνια.

Τοῦτο ἐξ ἄλλου παραγγέλλει εἰς ἡμᾶς ὁ ζωηφόρος Σταυρός τοῦ Χριστοῦ διὰ τῶν Κυριακῶν λόγων: «Ὅστις δέ ὑψώσει ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, καί ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν ὑψωθήσεται», (Ματθ. 23,12).

Ἡμεῖς δέ μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ εἵπωμεν: «Κύριε ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ καί δι' αὐτοῦ συνανυψώσας ἡμᾶς, τῆς οὐρανίου χαρᾶς ἀξιώσον καί ἐλέησον ἡμᾶς ὡς ἀγαθός καί φιλόανθρωπος».

Ἀμήν ἔτη πολλά».